

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 24. S. Augustini Epistolæ de juramento Piniani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum V. rat, confirmavit. Petierunt, ut subſcriberet, & subſcripsit. Ex Primoribus qui optabant, ut Episcopi quoque subſcriberent; cumque S. Augustinus jam plimas litteras duxisset, ne faceret, S. Melania vetuit. Mirabatur S. Augustinus quod tunc demum repugnaret, qualitero, si non subſcriberet, juramentum in mare posset. Tamen in Fæminæ gratia non absolvit scripturam, & nemo instituit faceret. Altera die Pinianus Hippone egressus Tagastam rediit, quod motu excitavit in populo; acquievit vero, cum intellexisset, esse redditurum.

§. XXIV.

S. Augustini Epistolæ de juramento Piniano.

Verum Albina Piniani Socrus, quam tumultus tempore Hippone non fuisse credibile est, querebatur, vim Genero suo illatam, Hipponenses eum Presbyterum sibi non petituros fuisse, nisi esset dives, juramentum vi, & mortis metu extortum nullius roboris esse posse. S. Augustinus ^{ep. 125.} hac super re Alypio scripsit, rogans, ^{al. 224.} ut hanc suspicionem Albinæ, & Liberis ejus, id est, Piniano Genero, & Melania filiæ ejus, eximeret. *Quoniam, inquit, licet de populo tantum querulentur, per spicatores tamen facile intelligunt easdem suspiciones.*

suf*fic*iones etiam in Clericos cadere, & Sæculum V.
 paprimis in Episcopos, qui Bonorum Ec- A.C. 410.
 desiae Domini esse putantur. Ceterum
 filius Conscientiæ nostræ testimonio con-
 tentos esse non oportet. Sed si vel unica
 Charitatis scintilla in nobis est, bona ope-
 ra nostra non solum coram Deo, verum
 etiam coram hominibus exhibeamus. Cum
 Pinianus animo dubius hæreret, an te-
 neretur juramento, quo se ideo tantum
 obstrinxerat, ut populi Hipponensis vim
 effugeret, S. Augustinus de obligatione
 juramenti sequentes tradit Regulas. Fi-
 delis Dei Servus certæ mortis periculum
 potius subeat, quam rem malam jureju-
 rando promittat, quia quod juravit, sine
 scelere adimplere non posset. Qui vero
 rem licitam obmetum mali incerti promis-
 sit, sicut Pinianus, huic potius promisso
 standum, quam ut certum admittat per-
 jurium. Juramentum servandum est non n. 4.
 secundum rigorem verborum, quibus pro-
 latum est, sed secundum mentem illius,
 eni*m* aliquid promittitur, si ea juranti cogni-
 ta sit. Itaque Piniani absentia juramen-
 to ejus non adversabatur, quamdiu vo-
 luntatem redeundi habebat.

S. Augustinus data ad Albinam quo- Ep. 126.
 que Epistola, non exprobrat suspicionem
 de se haustam, sed purgat se, eamque con-
 solatur. Exacte narrat omnia, quæ Hip-
 pone cum Piniano acta erant. Tum
 suspicio-

Sæculum V. suspicionem avaritiæ a populo Hippo-
A. C. 410. nensi amolitur, dum Pinianum sibi re-
nere voluit.

Non eos, inquit, auri quæ possidetis, cupiditas impulit, sed divitium contemptus, quem in vobis perspiciunt, placuit. Causa, cur me amaverunt, fuit, quod scirent, me, quo liberius la servirem, exigua Patrimonii mei Bonam liquisse, nec ea Ecclesiæ Tagastanae, ingenuatus sum, inviderunt, sed cum illam me ordinasset, ipsi, ubi potuerunt, Clericis scribi voluerunt. Quanto magis admirari eos oportuit Charissimum nostrum Pinianum, qui ingentes divitias, malorum omnium irritamenta, vilipendit? multi sunt, qui existimant, me dum Episcopatum suscepi, non Sæculi Divitias abiecisse, sed auxisse; meum Patrimonium vix partem Bonorum hujus Ecclesiæ vigesimam exau- quat. Pinianus vero, in quacunque Ecclesia, præsertim Africæ, Episcopatum gemit, pauper erit, si quæ Episcopus habebit, cum divitiis in Sæculo possessis conferat. Ergo suspicio avaritiæ tantum in Clericis, & præcipue in Episcopum cadere potest; nos enim Fideles Bonorum Ecclesiæsticorum Dominos arbitrantur. Ego vero Deum testor, quod me istud Administrationis genus non modo non delebet, ut aliqui credunt, sed mihi gravissimo oneri sit, & ad hoc jugum ferendum nihil aliud me valeat permovere, quam timor Dei, &

S. INN
Char
venu
vari
jungi
non p
labor
mas,
facie
arbit
de ju
in Ep
dicit
impl
rum

S
San
anir
ann
ni c
ciast
rum
mu
naft
erat
nih
nibu
pau

Char

Charitas, qua fratres nostros complecti te- Sæculum V.
nemur, ita ut optarem ab Episcopatu libe- A. C. 410.
vari posse, si Episcopo hoc liceret. Sub-
jungit, de Apostolis mentionem faciens, n. 10.
non possumus sicut Apostoli manibus nostris
laborare, ut victimum quæramus, & si posse-
mus, plurima, quæ nobis Episcopale munus
facienda imponit, & ab Apostolis facta non
arbitror, id prohiberent. Deinde materiam
de juramento vi extorto tractat, de qua
in Epistola ad Alypium data differuerat,
dicitque, fas non esse dubitare, quin ad-
impleri debeat, & quidem in sensu illo-
rum, in quorum favorem juratum.

§. XXV.

S. Augustini animus ab avaritia
alienus.

Sanctus Augustinus in alia quoque causa,
quam alieno ab auri cupiditate esset
animo, probaverat, quod aliquot abhinc
annis contigisse creditur. Cum Thiava-
ni cives Donatistarum Schismati renun-
ciassent, necesse fuit ipsis dare Presbyte-
rum, qui in Spiritualibus regeret; idque
muneris obtigit Honorato, quem e Mo-
nasterio Tagastano evocaverunt. Mos
erat, ut qui in Monasteria susciperentur,
nihil haberent antiquius, quam se ab om-
nibus bonis suis abdicare, eaque vel
pauperibus, vel ipsi Monasterio donare.

Si